

UVEŘEJŇUJEME DALŠÍ OHLASY NA ČLÁNEK ZA TENHLE KONEC VZÍT

I.

Není to populární, ale je to tak: Současná etapa výstavby socialismu odvádí pozornost mnohých lidí od všeho, co okamžitě a viditelně nepomáhá tomuto úseku – a za druhé: je třeba zkvalitnit odborné vedení naší tělovýchovy.

Část svého volna věnují naši pracující svému dalšímu vzdělání, práci ve veřejných, stranických funkcích nebo ve funkcích v masových organizacích – a konečně zábov. A k ní se počítá i návštěva sportovních utkání. O tomto zájmu veřejnosti o sport vědí dobře sportovci sami (a ještě více funkcionáři), především v nejpobulárnějších našich sportech, kopané a ledním hokeji. Nedivme se proto, že mnozí z hráčů se pak pod dojmem své popularity domnívají, že si ledacos mohou dovolit na hřišti i na pracovišti.

Zapomíná se také často, že ve sportu je nejdůležitější trénink jako dlouhodobý pedagogický proces.

Další příčinou nedostatku v naší tělovýchově je značné zaneprázdnění školáků a studentů ve škole. Naše škola je přecpaná učivem, a to vede nakonec k „biflování“. Tělovýchově na většině školách se zdaleka nevěnuje tolik pozornosti – a proto se mnohde nevyužívají ani ty dvě hodiny pro dobrý tělocvik.

Mnozí naši veřejní pracovníci neuznávají práci v tělovýchově za veřejnou práci a vidí v ní „konička“ toho nebo onoho pracovníka. I od tělesné výchovy chceme dnes více, neboť nám má pomáhat formovat nového člověka. Je proto třeba, aby naši tělesnou výchovu a sport řídili odborníci. Jednak tím, že ji povedou přímo v oddílech, a pak tak, že budou pomáhat tisícům našich dobrovolných cvičitelů, kteří s nadšením a láskou se věnují vedení naší mládeže. Miloslav Hoch

II.

Nejdříve k otázce počtu hodin na školách: na výzkumných školách jsou zkoušeny nové osnovy pro tělesnou výchovu při počtu 3 vyučovací hodiny; a výsledek výzkumu ukáže, zda tento počet můžeme v dalších letech rozšířit na všechny školy.

Poskytování nadměrných výhod pro sportující mládež je vážná pedagogická otázka. Způsobila již v našem sportu mnoho škod a zejména narušila masovou práci v dobrovolné tělesné výchově. Vede k neskromnosti mladých lidí, kteří nedovedou ocenit výhody, které jim naše společnost poskytuje. To se týká také získávání cvičitelů pro základní tělesnou výchovu, neboť tu se střetává otázka trenérů a cvičitelů. Cvičitel vykonává svou práci zdarma, trenér (za výhodnějších pracovních podmínek) za plat. To jistě znesnadňuje nábor dobrovolných cvičitelů.

Výchova cvičitelů je však proces, který předpokládá několikaletý vývoj. My však naléhavě potřebujeme velký počet cvičitelů ihned.

Chtěl bych také upozornit na některé tělovýchovné akce, které se podnikají ve prospěch školní mládeže. Tak ÚNV Praha buduje obvodové stadióny pro veškerou mládež, pořádá pionýrské hry, masové závody. Také ostatní kraje organizují ve spolupráci s orgány ČSTV mnoho náborových a masových závodů a akcí, jako jsou na příklad Pionýrské zimní hry Ústeckého kraje, sportovní turnaje Liberecka, masové turnaje hokejové v Brně.

Přesto však bude třeba ještě mnoho práce, než bude zejména cvičitelská tradice zakotvena v takovém rozsahu, jak toho možnosti tělesné výchovy a sportu vyžadují. Fr. Škvára

PŘIDALI JSME JEN TITULKY...

LABUŽNÍK

A jaká je na Sachalinu nafta – nikde není tak dobrá jako tam!
Křídla vlastní

TROCHU SE VYTAHUJE – TROCHU SE PLETE

Minulý týden jsem byl v Alcronu se dvěma západo-německými novináři... Naši hosté z NDR... Mladá fronta

SMALTOVANÉ OUŠKO JE NEJLEPŠÍ!

Cesty se mění v zákopy a jídelnou se stane místo, kde si právě naplníš jídelní misku a kde ji i sníš. Obrana lidu

ASI ZAKLÁDÁ TĚLOCVÍČNOU JEDNOTU

Podle posledních zpráv z Antarktidy se člen britské expedice dr. Pratt již natolik zotavil, že již opět vykonává své práce a může postupovat s výpravou, kam bude v prvním čtvrtletí dodáno přes 5000 párů lyží s hranami, 7000 raket pro stolní tenis, 7000 párů lyžařského vázání atd. Svobodné slovo

TŘEBA V BRATISLAVĚ

Používání autodrožek se brzo stane v Brně takovou samozřejmostí, jako v Praze neb jiných zahraničních městech. Práce

ZAČÁTKY KOPRODUKCE?

Byly i takové filmy, které obohatily naši národní kulturu. Připomeňme Cikánův Cech panen kutnohorských. (A o dvacet řádek dál)... Vávrův Cech panen kutnohorských. Vlasta

A PAROSTROJ NÁHODOU NEVYNALEZL?

Z tohto nového sveta prišiel do Francúzska fyzik a filozof, obchodník aj diplomat, sivovlasý starček – Abraham Lincoln. „Bohom vyval blesk, tyranovi žezlo“ – vyryli v Paríži okolo jeho portrétu. (Lincoln bol aj vynálezcom hromozvodu...) Smena

OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA ŠVEJKA VE SVĚTOVÉ VÁLCE

7. Ve štábním vagóně měl hejtman Šagner s kadetem Bieglerem velice ostrou rozmluvu. „Řekl jsem přece,“ křičel hejtman, „do skladiště zugsweise po kompanii. Ale vy jste nechal všechno plavat. Byl jste rád, že se nemusíte starat o počítání porcí salámu!“ – „Poslušně hlásím, pane hejtmane, že místo 15 kg salámu obdrželo mužstvo po dvou pohlednicích!“ – „Až bude tromfeuer, pošlu vás stříhat drahtinternisy!“ skončil hejtman a kadeta propustil. A ten se z lítosti tak zpil, že jej musili ordonance Matušič a Batzer odvést do vagónu a uložit na lavici.

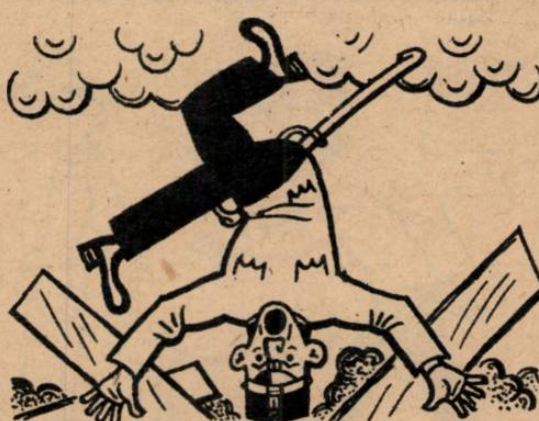
8. A kadet Biegler měl tento sen: Měl signum laudis a byl generálmajorem. Jel automobilem švestkovou alejí a granáty po obou stranách vyhazovaly příkopy. „Pane generále,“ křičel šofér, „nemáte štábní mapu?“ Generál Biegler vidí, že má mapu na kolenou, ale je to mapa helgolandského pobřeží z roku 1864. Potom ohlušující rána a hvězdy jako kola. Z automobilu zbývá jen předek. „Kam to řídíte?“ – „Letíme do nebe, pane generále, a musíme se vyhnout vlasaticím. Jsme u nebeské brány, lezte ven, pane generále! Nemůžeme projet, je zde mačkanice. Samé vojsko!“

9. „Jen z nich někoho přejed,“ křičí na šoféra, „však se vyhnou!“ A nahýbaje se z automobilu, křičí: „Achtung, sie Schweinbande! Je to dobytek, vidí generála a nemůžou udělat rechtschaut!“ Šofér ho konejší: „Těžká věc, pane generále, většina má uraženou hlavu.“ Teprve nyní generál Biegler zpozoroval, že ti, kteří se tlačí u nebeské brány, jsou invalidi a nesou si uražené části svého těla v „ruksaku“. „To je k vůli pořádku,“ ozval se šofér. Automobil vjel do ráje. „Pane generále,“ hlásil nějaký důstojník – anděl skřídly – „musíte se hned hlásit na hlavní velitelství!“

10. Jeli dál kolem nějakého cvičiště, kde se to jen hemžilo rekruty-anděly, které učili křičet: „Alelujá.“ Jeli kolem skupiny, kde rezavý kaprál-anděl měl právě jednoho nemotorného rekruta-anděla v parádě, mlátil mu pěstí do břicha a řval na něho: „Rozevři lepší svou hubu, ty krávo jordánská. Takhle se volá Alelujá? Jako kdybys měl knedlík v hubě? To bych rád věděl, který vůl tě sem, dobytku, pustil do ráje. Zkus to ještě jednou... Hlahlehlujá? Cože, bestie, ještě nám tady v ráji huňáš?“ Ujžděli dál a za nimi ještě dlouho bylo slyšet: „Hla-hle-hlu-hjá! A-le-lu-já!“

11. Potom zastavili před budovou s nápisem: „K. u. k. Gottes Hauptquartier.“ – „Chovejte se slušně před pánem bohem!“ řekli generálu Bieglerovi a strčili ho dovnitř. „Kadete Biegler,“ řekl pán bůh důrazně, „vy mne nepoznááte? Já jsem váš bývalý hejtman Šagner! Jakým právem jste si přisvojil titul generálmajora?“ – „Poslušně hlásím...“ – „Držte hubu, kadete Biegler!“ – „Poslušně hlásím...“ – „Tak vy tedy nebudete držet hubu?“ rozkřikl se pán bůh a vykřikl: „Dva andělé sem!“ Vstoupili dva andělé s ručnicemi. „Hodte ho do latriny!“ Kadet Biegler padl někam do hrozného smradu...

12. Naproti spícímu kadetovi Bieglerovi seděli Matušič se sluhou hejtmana Šagnera Batzerem a hráli karty. „Stink awer d'Kerl wie a'Stockfisch,“ prohodil Batzer, který pozoroval se zájmem, jak sebou spící kadet Biegler povážlivě vrtí, „muss d'Hosen voll ha'n.“ – „To se může stát každému,“ řekl filosoficky Matušič, „nech ho být, převlíkat ho stejně nebudeš. Rozdej radši karty.“ Poněvadž se kadet Biegler začal obracet, zvonělo to Batzerovi intenzivně pod nos, takže poznamenal, odplivuje si: „Stinkt wie a'Heizaputza!“ A kadet Biegler vrtěl sebou čím dál nepokojněji.